

[Klaus Hækkerup]

ringen her har lagt op til. Derfor har vi stillet tre ændringsforslag, der berører de her nævnte områder. Jeg skal meget anbefale Folketinget, at man vedtager dem.

Der er også et par områder, hvor vi på grund af tidspres og den sene fremkomst af besvarelser af stillede spørgsmål ikke har haft mulighed for at formulere ændringsforslag; men det vil vi i givet fald tage op mellem anden- og tredjebehandlingen i udvalget, nemlig spørgsmålet, om en udlænding, der succederer, altså arver en ejendom eller et andet formuegode, hvorpå der er nedskrevet, kan slippe for beskatning, hvis den pågældende overflytter det nedskrevne beløb til en investering i en ejendom i det udland, hvor den pågældende selv bor. Det fremgår klart af ministerens svar på det stillede spørgsmål, og det betyder, at man via et sådant kortere – antagelig 2-3 dage, vil jeg tro, ligesom på det andet område – ejendomsforhold for en ejendom i udlandet helt kan unddrage sig dansk beskatning, beskatning af det, der er afskrevet på i forvejen. Det synes vi er overordentlig urimeligt.

Endelig drejer det sig om spørgsmålet, om der ikke er behov for et loft over det beløb, der kan medtages i det pågældende år, når vi taler om vedhængende renter, altså i forbindelse med obligationshandler, hvor der er tilknyttet kuponer med renter, som jo er det normale i forbindelse med handelen. Her siger ministeren, at det ikke er noget problem.

Jeg må dog gøre opmærksom på, at Advokatrådet har fundet, at her ligger et problem. De har direkte over for udvalget peget på, at man netop burde overveje at indsætte et loft over størrelsen af de vedhængende renter, der kan indgå år for år.

Alt i alt står vi her med i hvert fald fem områder, hvor det lovforslag, vi behandler, klart lægger op til ikke bare en skattelempelse, men også en mulighed for, at der kan tages ganske betydelige fortjenester hjem, uden at der finder en beskatning sted, og det synes jeg egentlig er en ganske alvorlig situation, for vi må jo forudse, at denne regering om et lille års tid, når der igen skal til at forhandles overenskomst, vil møde op og sige til arbejdsmarkedets parter – og med særlig højt løftet pegefingertil lønmodtagerne – at nu gælder det om endelig at holde igen, nu gælder det om at vise solidaritet, nu gælder det om at vise samfundssind.

Det er den samme regering, der så vil komme med den løftede pegefingertil lønmodtagerne, som nu sørger for, at en række andre – spekulanter og, jeg er lige ved at sige måske almindelige borgere, men dem, der har en lille smule forstand på det – kan score nogle store skattefrie gevinster eller gevinster til meget lav beskatning. Det er der ikke rimelighed i, og det vil være helt ufornuftigt at gøre det som et oplæg til de kommende overenskomstforhandlinger.

Jens Thoft (SF):

Jeg skal gøre det kort. Men først kan jeg ikke lade være med at knytte en kort kommentar til hr. Klaus Hækkerups indlæg.

Hr. Klaus Hækkerup var vred over, at skatteministeren havde skældt Folketinget ud for at te sig ligesom skolebørn, der får en stil for og først skriver den den sidste nat, inden den skal afleveres. Det synes jeg hr. Klaus Hækkerup har ret i, men jeg synes da også, skatteministeren har ret, når han siger sådan, for virkeligheden er jo den, at regeringen og de partier, der indgår forlig, har en fælles interesse i at indgå forliget så sent, at vi bliver dynget til med bilag, så ingen er i stand til at overskue noget som helst. Dermed sætter man pressen, dermed sætter man offentligheden, dermed sætter man pressionsgrupper, og frem for alt sætter man medlemsdemokratiet og den sunde fornuft ud af funktion.

Nu ved jeg godt, jeg taler for et parti, der normalt ikke er indblandet i forlig, så derfor har jeg i særlig grad en glorie at pudse i denne sag, men jeg synes, at både hr. Klaus Hækkerup og skatteministeren gav udtryk for ganske megen dobbeltmoral. Partilederne er jo interesseret i det. Sidste år havde vi det socialdemokratiske fingeraftryk på finansloven, og da havde vi præcis det samme cirkus, men da var det bare Socialdemokratiet, der var blandet ind i det.

Lad mig gå til de konkrete lovforslag, vi behandler, først L 2. Jeg synes, det er et problem, at ministeren ved hjælp af en lovændring, som overhovedet ikke er nødvendig, forsøger at gøre obligationsrenterne til et gult erklæringsfelt på selvangivelsen. Jeg synes, det er helt rigtigt, at ministeren vil gøre obligationsrenter til et erklæringsfelt på selvangivelsen, men hvorfor i himlens navn det skal foregå på den bureaukratiske måde og ved hjælp af lovændringer, for-